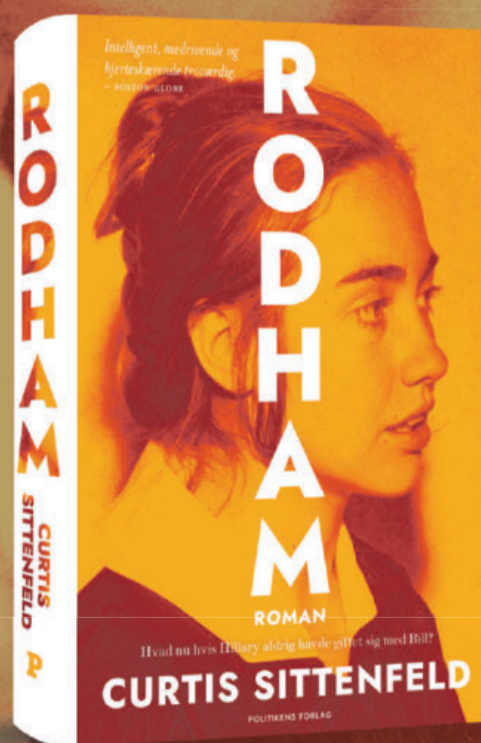

HVAD HVIS HILLARY IKKE VAR BLEVET GIFT MED BILL?

“Genial.”
SPECTACTOR

“Sittenfelds Rodham stiger ned som en hævnende engel.”
THE WASHINGTON POST

“En vidunderlig sørgelig drøm om hvad der kunne være sket ... En sand fornøjelse.”
GUARDIAN

Rodham er en fiktiv og forrygende fortælling om en kvinde, vi alle synes vi kender. Med et skarpt og varmt blik udforsker Curtis Sittenfeld ensomheden, jernviljen og de smertelige kompromisser i Hillarys jagt på den politiske magt i en verden styret af mænd.

POLITIKENS FORLAG **P**

Folk har prøvet det før, Elio har

»I ugevis drømte jeg nostalgisk om italienske somre, jeg aldrig selv havde taget del i, mens Sufjan Stevens soundtrack flød ud af mine høretelefoner«, skriver Felix Thorsen Katzenelson om sin oplevelse med filmen 'Call Me by Your Name'. Nu er André Acimans roman genudgivet i serien Forever Young. Du får forordet her.

FELIX THORSEN KATZENELSON

Kære læser
Må jeg gerne gætte på, hvorfor du er her nu? Måske har du allerede set filmen 'Call Me by Your Name' og fik lyst til mere, det kan jeg godt forstå, sådan gik det for mig i sin tid. Måske har du hørt om filmen og vil gerne læse bogen først. Det forstår jeg godt, og jeg vil mene, de kan nydes både sammen og hver for sig. Måske har et klogt menneske givet dig bogen for at vise dig, at du ikke er alene. Det forstår jeg godt, for den her bog handler også om ensomhed. Måske er du læsehest, måske kunne du lide omslaget, måske har din lærer tvunget dig, måske står du i butikken og er lidt i tvivl - eller måske skal jeg bare blande mig udenom. Lige meget hvad, vil jeg gerne allerede nu sige til dig: Bare rolig, du er kommet til det rette sted. Men lad mig starte med, hvordan jeg selv ankom. Vi begynder en efterårs-aften i København, og vi ender på en sommerferie et sted i Italien, lyder det ikke dejligt?

Efteråret 2017 var det vådeste i Danmark siden 1984. Det vidste jeg nok ikke, mens regnen faldt om ørerne på mig i København, men jeg har siden fundet ud af det. Perfekt biografvej kan man sige. Og måske på grund af de tunge skyer, måske på grund af noget andet, inviterede den fyr mig ind og se film. Den i øvrigt fremragende LGBTQ+ filmfestival Mix Copenhagen havde en ekstravisning af deres publikumsfavorit 'Call Me By Your Name'. Det var sådan en film, som folk omkring mig havde glædet sig længe til, uden at jeg selv helt vidste, hvad det var. Så den havde på sin egen mærkelige måde allerede indtaget en plads i mit liv, inden jeg så den på en sandsynligvis regnfuld aften.

Filmene blev et fælles sprog

Det var en date, men hvad der siden skete mellem fyren og mig, kan siges ret kort: ikke ret meget. Mens han flød videre og væk, gik Luca Guadagninos film ikke på samme måde af i vask. I ugevis drømte jeg nostalgisk om italienske somre, jeg aldrig selv havde taget del i,

mens Sufjan Stevens soundtrack flød ud af mine høretelefoner. Tanken om ferskner hjemsogte mig, jeg husker en febrilsk jagt efter frugten på dåse, for den friske er svær at få fat i en decemberdag i Danmark. Men udover varmere himmelstrøg og sødere frugter var der selvfølgelig to personer, jeg også tog med mig hjem den aften: Elio og Oliver. Spillet af henholdsvis Timothée Chalamet

og Armie Hammer gav de mainstream-liv til noget, der ikke altid føles mainstream: queer kærlighed.

Mainstream, fordi filmens rygte allerede havde spredt sig vidt omkring inden dens

premiere, og folk trippede utålmodigt efter at opleve den på biografernes lærere, mens oscarstatuetter glimtede i horisonten. Venner og familie, der ikke altid havde sprog for queer kærlighed ville pludselig snakke med, ikke fordi de før havde været imod det, men fordi filmen havde skrælet et lille lag af berøringsangst fra. Filmene blev et mødested, et fælles sprog, et øjeblik, hvor vi kunne snakke om Oliver og Elio i stedet for hinanden. Men Oliver og Elio kommer ikke fra de to skuespillere eller fra instruktørens filmiske vision, nej de kommer fra den bog, som du, kære læser, skal til at opleve nu. Selv blev jeg grebet af at ville følge efter de to elskende, jeg ville til bunds i dem og deres kærlighed.

For kærlighed er hårdt arbejde for alle, og kærligheden mellem to mænd er ikke nemmere. Uden at jeg har lyst til at

prøvet det, jeg har prøvet det

BEGÆR.

I bogen 'Call Me by Your Name' kommer læseren tæt på den unge Elios kærlighedskvaler. I filmen spilles Elio af Timothée Chalamet (øverst), og Armie Hammer (nederst t.h.) er Oliver, målet for Elios begær. Foto: Ritzau Scanpix

afsløre særlig meget af plottet, skal det ikke være nogen hemmelighed, at Elio og Oliver bruger kræfter og tid på misforståelser omkring ugenskædte følelser. Skam og begær er naboer i Elios hjerte, som er det hjerte, vi har bedst adgang til i bogen. Han er den yngste af de to, og som alle andre forelskede nogensinde, tror Elio, at han er den, der har mest at miste. Han har så mange følelser indeni sig, at han ikke kan holde styr på dem, de svulmer saftigt op som de ferskner, der

hænger på træerne i hans families have. Og gudskelov for det, for ingen kan leve med indestængte følelser særlig længe, det rådner én op. Det siger Elios far også i en scene, der har overlevet i overgangen fra bog til film: »Men at føle ingenting for at undgå at komme til at føle noget – sikke et spild!« Det råd gælder alle følelser, både gode og dårlige. Elios glæde og sorg føles ikke spildt på mig, når jeg bladrer mig gennem hans sommer i 1980'ernes Italien.

De vigtige LGBTQ+-fortællinger

Firsernes Italien i en bog fra 2007, ingen af de to ting lyder måske som årstal, man umiddelbart drømmer sig hen til. Det er ligesom hverken nu eller engang, og der er da også sket både meget og lidt siden 2007. Homoseksualitet og queerhed fylder gudskelov mere i de historier, vi læser, ser og fortæller, og det er ikke altid ulykkelige historier. Samtidig er der stadig mange lande, hvor det at være LGBTQ-person på den ene eller anden måde er juridisk strafbart, homofobi og hadforbrydelser finder sted i hele verden, også i Danmark. Undersøgelser fortæller, at halvdelen af danske homoseksuelle undgår at holde i hånd med en partner på gaden af frygt for konsekvenserne. Derfor er denne bog også vigtig som sin egen lille modstand mod de statistikker, og nej Elio og Oliver kan ikke afkriminalisere homoseksualitet, men alle historier og LGBTQ+-fortællinger er vigtige i den store debat om ligestilling.

I 'Call Me by Your Name' foregår meget af den kamp inde i Elio, det kender jeg godt, og mine samtaler med venner siger mig, at de også gør det. Jeg kan genkende begge sider af Elios ulykkelige kærlighed, både den, som er genkendelig for alle, og så den sorg, som især får queerhjerter til at banke tungt. Det er blevet mindre farligt at springe ud, mindre farligt at erklære sin kærlighed til dem, man nu engang forelsker sig i, men tænk nu hvis. Sådan havde jeg det altid selv; tænk nu, hvis det viser sig, min familie ikke forstår det, tænk nu, hvis mit liv bliver sværere på grund af min kærlighed. Jeg ved ikke, hvornår jeg holdt op med at sige 'tænk nu hvis' til mig selv, men jeg ved bare, at kærligheden vandt. Og kærligheden kan sagtens vinde uden at ende lykkeligt, og det er også en af denne bogs styrker. Den viser os, hvor tæt ulykkelig og lykkelig kærlighed er på hinanden, og det gælder alle. Ingen af os kommer gennem livet uden at være kede af det, og det er nok meget godt, for det betyder, at vi også er fælles om de dårlige følelser.

Ingen bog handler om alting, sådan er det selvfølgelig også med den her. André Aciman lader eksempelvis hiv vige for en kærlighedshistorie, selvom 1980'erne skulle vise sig at være begyndelsen på en pandemi, der hjemsøgte homoseksuelle med døden til følge; siden er millioner døde af den frygtelige sygdom. Det er helt okay at ville skrive en bog, der ikke handler om den frygt, men det er vigtigt, at der også findes historier om den. Denne bog handler heller ikke rigtig om hadforbrydelser, race eller politik, for eksempel. Endnu engang er det som sådan helt i orden, men jeg vil personligt anbefale, at du, kære læser, ikke altid undgår det, efter du er færdig med nærværende

GOLDEN DAYS

Forever Young

Gyldendal har i samarbejde med Golden Days udgivet klassikerserien Forever Young. Med nye forord.

Tove Ditlevsen: Ungdom. Med forord af Kwamie Liv
André Aciman: Call Me by Your Name. Med forord af Felix Thorsen Katzenelson.
Johann Wolfgang Goethe: Den unge Werthers lidelser. Med forord af Ida Holmegaard.
Sonja Hauberg: Syv år for Lea. Med forord af Signe Amtoft.

Golden Days har arrangementer frem til 20. september. Se program på www.goldendays.dk

bog. Gør ligesom Elio og læs alt, du kan komme i nærheden af, opdag hvordan en tekst skrevet i en anden tid, sted, krop eller skæbne alligevel kan røre dit hjerte. 'Call Me by Your Name' viser os, at man ikke selv behøver være homoseksuel for at forstå, hvad der foregår i kærligheden mellem to mænd, så lad os blive ved med at forstå hinanden.

Ungdom er også sårbarhed

Nu findes denne bog så som en del af en ungdomsserie, og selvfølgelig skal den det! Både Oliver og Elio er unge mennesker. De er skrøbelige, smukke, forvirrede, liderlige, glubske og vanvittigt forelskede, alt sammen inde i en sommerferies tidsrum. Alle tidspunkter i et liv kan være skæbnesvangre, men ungdommens somme er alligevel specielle. Kroppen slippes fri i solens stråler, gaderne fyldes med musik og mennesker, man svømmer, cykler, læser og sover lidt for længe, dagene flyder sammen, og man skal aldrig rigtig noget dagen efter. Man forelsker sig i sine venner, i sine venners venner, i fremmede på gaden, i ham til koncerten og i hende bag baren. For ungdommen er usårbarhed: Verden ligger bare og venter på, at man vågner, men ungdom er i den grad også sårbarhed. For mange er ungdommen første gang, man får knust sit hjerte. Nogle vil sige, at den slags ungdomsoplevelser rustner en til voksenlivets tumult, men når man sidder der i sin kærligheds ruiner, føler man sig ikke rustet, men rystet.

Sådan har Elio det, tænker jeg. Han viser os, at man ikke altid skal blive kloge af ulykkelig kærlighed. Og sådan en bog er denne også. Den er ikke ude på at lære dig, hvordan du skal være (u)lykkelig, den vil bare gerne vise dig, at den godt forstår, hvorfor du er det. Det virker måske som en fundamental ungdommelig oplevelse at føle sig anderledes fra resten af verden, men bare rolig, du er ikke alene: Folk har prøvet det før, Elio har prøvet det, jeg har prøvet det. Vi kan ikke tage smerten fra alt det onde og dumme, der rammer dig, men du kan lægge din smerte her, et øjeblik.

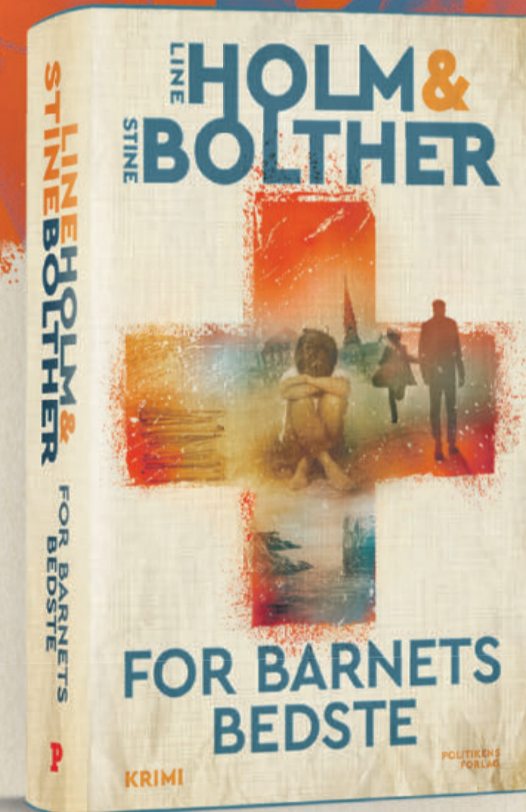
God læselyst, ses senere!
felix.thorsen.katzenelson@pol.dk

"Overlegen genrebeherskelse."

JYLLANDS-POSTEN

DANMARKS NYE KRIMI-MAKKERPAR

"En meget grundig og korrekt gennemgang af politiets efterforskning i en drabssag – der er styr på det faktuelle – det var som at være der selv."

OVE DAHL,
DRABSCHEF

"Det er en autentisk bog og flere gange tænkte jeg, at de virkelig har ramt hovedet på sømmet når det gælder hvordan vi i virkelighedens verden også efterforsker."

JENS MØLLER,
DRABSCHEF

FØRSTE BIND
I NY SERIE
OM HISTORIKEREN
MARIA JUST